

UTKAST
Östersund
2018-03-05

Svea hovrätt
Mark- och miljööverdomstolen

KOMPLETTERING till överklagande

**Nacka kommuns överklagande av Nacka tingsrätts, Mark- och miljödomstolen,
dom 2018-02-06, i mål nr M7360-16**

Med stöd av bilagda fullmakt anmäler jag mig som ombud för Nacka kommun och får som grunder för överklagandet och skäl för meddelande av prövningstillstånd anföra följande.

Nacka kommuns yrkande

Nacka kommun yrkar att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, upphäver Länsstyrelsens beslut 2016-11-21, beteckning 567-12680-2015.

Grunder för överklagandet

Enligt Nacka kommun har mark- och miljödomstolen gjort felaktiga bedömningar i följande avseenden:

1. Domstolens bedömning av vad som utgör *större sammanhang* i vattentjänstlagens (LAV) mening är felaktig. Det är visserligen riktigt att det är

behovet, inte problemen, som måste lösas i större sammanhang. Det är också riktigt att det inte finns något fastställt minimum i antal fastigheter som måste omfattas för att skyldighetens ska inträda. Däremot måste såväl lagförarbetsuttalanden som doktrin, se t.ex. departementschefens uttalande under förarbetena till va-lagstiftningen (prop 1955:121, sid 61), om att det torde måsta röra sig om ett antagbart minimum om 20-30 anslutna fastigheter för att kommunens skyldighet ska inträda, ha betydelse än idag. Det måste alltså påvisas såväl behov som hälsomässiga risker för ett 20-30-tal fastigheter för att utbyggnadsskyldigheten ska inträda – det räcker inte med att miljö- och hälsoskyddsaspekterna gör sig gällande för en eller ett fåtal fastigheter, se Qviström, *Vattentjänstlagen, En handbok*, sid 50. Kommunen kan konstatera att det inte finns stöd för att utbyggnad av en allmän anläggning för dagvattenändamålet skulle inträda tidigare (för färre antal fastigheter), än motsvarande skyldighet beträffande spillvattenändamålet, som förarbetsuttalandena syftar på.

Det finns visserligen exempel i rättspraxis på när undantag från kravet på 20-30 fastigheter gjorts. Det har då emellertid varit fråga om när fastigheter haft ett så nära geografiskt eller planmässigt samband med den befintliga allmänna anläggningen, att va-frågan ska lösas i det större sammanhanget även för sådana enstaka fastigheter. Om sådana förhållanden är emellertid inte fråga i detta fall – den närmsta befintliga allmänna dagvattenanläggningen är belägen på andra sidan Erstaviken, [bilaga 1](#).

2. Mark- och miljödomstolen har gjort en felaktig bedömning när man funnit att länsstyrelsens förläggande inte brister i tydlighet. Vare sig av länsstyrelsens beslut eller mark- och miljödomstolens dom går att utläsa vilka fastigheter som omfattas av beslutet. Av mark- och miljödomstolens domskäl får man närmast uppfattningen att kommunens skyldighet föreligger beträffande endast en fastighet. Länsstyrelsens beslut innebär *skyldighet för Nacka kommun att bestämma verksamhetsområde för bostadsområdet Hästhagen samt tillgodose behovet av vattentjänster gällande dag- och dräneringsvatten genom en allmän anläggning*. Kommunen vidhåller att det föreläggandet inte är tillräckligt tydligt

vad gäller den geografiska omfattningen.

Det måste rimligen kunna avgöras när ett föreläggande uppfyllts. Som föreläggandet nu utformats så går det inte att avgöra detta. Måste kommunens verksamhetsområde för dagvatten omfatta hela bostadsområdet Hästhagen, i så fall vilka fastigheter? Måste inrättandet av en dagvattenanläggning ske för hela området, och har kommunen uppfyllt föreläggandet om man bygger ut anläggningen till de fastigheter som kommunen anser har behov av dagvattentjänsten? Och räcker det ens att dagvattenanläggningen byggs ut för att betjäna bebyggelsen, när det område (större sammanhang?) som mark- och miljödomstolen lagt till grund för sitt avgörande till största del inte avser bebyggda fastigheter, utan naturmark? Bristerna i föreläggandets tydlighet, jämfört med de skäl som anförts till stöd för föreläggandet, blir uppenbar om kommunen skulle bygga ut dagvattenanläggning i bostadsområdet Hästhagen, men inte omfattande fastigheten Erstavik 19:14.

3. Det måste naturligtvis vara en felaktig bedömning av mark- och miljödomstolen att anse att avgiftsskyldigheten för fastigheterna i området inte ska påverka bedömningen av kommunens utbyggnadsskyldighet. Skulle denna tes råda så skulle det innebära att en kommun skulle kunna vara skyldig att bygga ut anläggningen i ett mycket stort område, omfattande hundratals fastigheter, grundat på problem endast hos en enda fastighet, utan att avgiftsskyldighet till anläggningen föreligger för någon fastighet. Det måste rimligen vara så att föreläggandet preciseras så att det framgår för vilka fastigheter behovet behöver lösas i det större sammanhanget, och att det i detta ligger en redan gjord bedömning, eller i vart fall en mycket stark presumtion för, att det för varje därigenom utpekad fastighet verkligen föreligger ett sådant behov. Det ankommer på länsstyrelsen som tillsynsmyndighet att peka ut detta ”större sammanhang”, bestående av minst 20-30 fastigheter för vilka skyldighet enligt 6 § LAV för kommunen uppkommer.

Skäl för prövningstillstånd

Mot bakgrund av vad som ovan anförs som grunder för överklagandet så finns det anledning att betvivla riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen kommit till. Prövningstillstånd bör därför lämnas.

Skulle inte skäl föreligga redan enligt det som anförts ovan, anser kommunen att det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas. Det är därvid att märka att rättspraxis avseende en kommuns skyldigheter enligt 6 § LAV när det gäller dagvattenändamålet är mycket begränsad, samtidigt är såväl lagtexten oprecis, som förarbetena till den aktuella bestämmelsen mycket knapphändig. Före LAV:s inträde år 2007 sågs dagvatten utanför detaljplanelagt område inte ens som avlopp, vilket då gjorde att kommuner ansågs förhindrade att ordna allmänna dagvattentjänster. Såväl förarbetsuttalanden som doktrin i fråga om kommunens skyldighet beträffande dagvattenändamålet signalerar att sådan skyldighet kan föreligga med hänsyn till miljöaspekterna. Enligt kommunen så behöver det klargöras under vilka förutsättningar kommunens skyldighet att ordna allmän dagvattenanläggning inträder med hänsyn till hälsoskyddsaspekten, som görs gällande i detta fall. Ett klargörande behövs både vad gäller vad som krävs för att hälsoskyddskriteriet som kriteriet om *större sammanhang* ska anses uppfyllt.